

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/111/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713201974
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2713201974.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDR. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľa: GENERAL FACTORING, a.s., Košická 58, 821 08 Bratislava, IČO: 38 838 825, zastúpeného splnomocnencom: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., Michalská 14, 811 03 Bratislava proti odporcovi: Y. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom Ul. Y. M. XXXX/XX, XXX XX Q., zastúpený splnomocnencom JUDr. Jánom Pekarom, advokátom, AK so sídlom Potočná 191/39, Skalica, o zaplatenie 2.593,59-eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n ý** zaplatiť odporcovi náhradu trov právneho zastúpenia k rukám JUDr. Jána Pekara, advokáta v sume 737,88 €, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na Okresnom súde Skalica dňa 31.3.2013 návrh, ktorým navrhol uložiť odporcovi rozsudkom povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2593,59-eur, úrok vo výške 18,40% ročne z istiny 2593,59-eur od 22.12.2010 do zaplatenia, úrok z omeškania 9% ročne z istiny od 2.6.2012 do zaplatenia na účet navrhovateľa, trovy konania a trovy právneho zastúpenia.

Návrh je zdôvodnený nadobudnutím pohľadávky navrhovateľom od Slovenskej sporiteľne, a. s. Bratislava podľa Zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.12.2010. V návrhu je uvedené, že postúpenie pohľadávky bolo odporcovi oznámené podľa § 526 Občianskeho zákonníka. Slovenská sporiteľňa a.s. bola veriteľom odporcu, s ktorým bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 25.9.2006. Právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa a.s. na základe zmluvy poskytla odporcovi úver 33.000,-Sk (1095,40-eur), úrok bol 18,40% ročne. Odporca mal záväzok úver splácať splátkami 30,17-eur mesačne (909,-Sk), splatnými k 20. dňu toho ktorého mesiaca, splatnosť prvej splátky bola 20.10.2006 podľa článku Základných podmienok Zmluvy o úvere. Odporca mal povinnosť splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky, poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky. Strana sa dohodli, že splatné úroky, a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti uvedenej v základných podmienkach zmluvy pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Navrhovateľ v návrhu k podmienkam čerpania úveru, spôsobu, výške, termínom splácania úveru, jeho zabezpečenia, pri neplnení a k ďalším náležitostiam odkazoval na Zmluvu o úvere. Navrhovateľ uviedol, že celkom mu bola, postúpená pohľadávka vo výške 3.007,16-eur, z toho je istina po splatnosti 2593,59-eur, úroky z omeškania 413,57-eur a istinu navrhovateľ ďalej úročí úrokom vo výške 18,40% v zmysle Základných podmienok zmluvy o úvere. Po dni 21.10.2010, po postúpení pohľadávky odporca uhradil 750,38-eur, z ktorej navrhovateľ na úroky započítal 423,57-eur, tým úroky z omeškania sú 0,-eur. Na úroky z omeškania vo výške 9% ročne za dobu od 22.12.2010 do 1.6.2012 z istiny 2593,59-eur započítal 336,81-eur. Navrhovateľ právne kvalifikoval svoj nárok ustanovením § 497 Obchodného zákonníka a jeho ďalšími ustanovenia § 502

ods. 1 k úrokom, § 504 ohľadom splatnosti poskytnutých prostriedkov z úveru, § 369 ods. 1 a § 503 ods. 3. Citoval rozhodnutie Nejvyššího soudu ČR, publikované v Sbíre soudních rozhodnutí a stanovisk pod č. R 15/2001, týkajúceho sa pri úveroch a pripočítavania sumy úrokov k istine, úrokov, predstavujúcich zisk - nárok veriteľa na odplatu za užívanie finančných prostriedkov, dohodnuté úroky sa stanú účasťou istiny, v nadväznosti na čo je veriteľ oprávnené požadovať pre prípad omeškania dlžníka úroky z omeškania s dohodnutými úrokmi.

Navrhovateľ na výzvu súdu doplnil návrh 31.10.2013 o tvrdenia, že pohľadávka z úveru vo výške 3.007,16-eur obsahuje 413,57-eur úroku z omeškania, istina po splatnosti 2593,59-eur. Úver bol poskytnutý v sume 33.000,-Sk. Odporca z úveru 33.000,-Sk uhradil iba jednu splátku v predpísanej výške 909,-Sk dňa 27.10.2006. Započítaná bola na čistú istinu úveru. Úrok z omeškania 413,57-eur je uplatnený od 21.10.2006 do 20.9.2011 do konečnej splatnosti z nezaplatených splátok v stanovenej percentuálnej výške. Od začiatku zmluvného vzťahu do 14.1.2009 bol počítaný z výšky 26,40% ročne, výška úroku z omeškania bola oznamovaná na webovej stránke banky alebo v jej obchodných priestoroch, po tejto dobe v sadzbe 8% ročne. Sadzby vyplývajú z výpisov z účtu odporcu. V sume 2593,59-eur ide úroky v čiastke 1352,12-eur do 21.12.2010 a poplatkov 176,25-eur. Istina úveru bez úrokov a poplatkov je 1065,22-eur. Úroky v sume 1352,12-eur sú počítané od septembra 2006 do decembra 2010 vo výške 18,40% ročne, zúčtované sú mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca podľa Zmluvy o úvere, sumy účtovaných úrokov vyplývajú z výpisov z účtu odporcu. Poplatky v sume 176,25-eur sú poplatkami za správu úveru od júla 2006 do decembra 2008 60,-Sk mesačne (28 x 60,-Sk je 1680,-Sk , t.j. 55,77-eur,), od januára 2009 do septembra 2010 je suma 1,99-eur mesačne (21x 60,-Sk je 1260,-Sk a 41,79-eur,), od októbra 2010 do decembra 2010 vo výške 2,99-eur/mesiac (3x 2,99-eur je 8,97-eur), za vedenie účtu spolu ide o sumu 106,53-eur. Ďalej ide o poplatky za upomienky : za zaslanie I. vo výške 200,-Sk dňa 14.12.2006 (6,64-eur), za zaslanie II vo výške 500,-Sk dňa 4.1.2007 (16,60-eur) a za zaslanie III. 700,-Sk dňa 23.1.2007 (46,48-eur), spolu za poplatky za upomienky ide o 69,72-eur. Splatnosť pohľadávky podľa doplnenia navrhovateľom nastala 20.9.2011, uvedenej v zmluve o úvere.

Odporca po doručení návrhu v písomnom vyjadrení opísal svoju rodinnú a sociálnu situáciu. Uviedol, že jeho rodina s maloletými deťmi je v hmotnej núdzi a je nemajetná. Opísal neúspešné rokovania so spoločnosťou Platiť sa oplatí s.r.o. o možnosti dlh splácať a požadovaní neúmerne vysokých splátok. Vo vyjadrení je spomenuté, že uhradil 700,-eur. Na neho a manželku je vedených viacero exekúcií. Po udelení plnomocenstva na zastúpenie v konaní advokátom, advokát v odporcu v písomnom vyjadrení súdu doručenom 25.11.2014 uviedol, že ide o spotrebiteľský úverový právny vzťah a v zmluve o úvere namietal nesprávne uvedený údaj, resp. nesprávny výpočet ročnej priemernej miery nákladov, v zmluve uvedený vo výške 14% ročne oproti úroku vo výške 18,40% ročne. V dôsledku tohto vyvodil, že úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 1.7.2006. Pokiaľ sa týka doručovania listiny Oznámenie o postúpení pohľadávky, v súvislosti so zmenou adresy odporcu uviedol, že nemohla byť odporcovi doručená a navyše je v nej uvedené, že úver mala uzatvoriť manželka odporcu X. Napadol tvrdenie navrhovateľa o dohode Slovenskej sporiteľne a.s. a odporcu o ich dohode o pripisovaní úrokov k istine, majúcich sa stať súčasťou istiny, podľa odporcu sa žiadne ustanovenie v zmluve o úvere nenachádza, ak by sa aj nachádzalo v inom dokumente, označil ho za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Poprel nárok navrhovateľa na úročenie zmluvným úrokom po 20.9.2011, teda po splatnosti úveru so zdôvodnením, že úročenie nemá oporu v žiadnych dojednaniach medzi odporcom a navrhovateľom, uviedol, že po splatnosti úveru patrí iba úrok z omeškania. Pre nevyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, možno úročiť úrokom z omeškania iba jednotlivé splátky, a iba časť bez úrokov a odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti splátky. Vzniesol námietku premlčania splátok úveru k 21.3.2013, t.j. k dňu podania návrhu. Za rozpor so zákonom označil navrhovateľom urobené započítanie odporcom uhradenej sumy 750,38-eur na úroky z omeškania, tu poukázal na ustanovenie § 566 ods. 2 OZ. Podľa vyjadrenia najprv sa plní na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak a voľba určenia je na dlžníkovi. Podľa vyjadrenia boli odporcom uhradené sumy 137,42-eur 9.3.2012, 137,42-eur 13.4.2012, 237,77-eur dňa 28.6.2012 a suma 237,77-eur dňa 26.7.2012 a odporca navrhol tieto čiastky započítať na splátky splatné po 19.4.2010 na úroky z omeškania, celkom na 18 splátok, po odpočítaní úrokov. Odporca mal za to, že jeho dlh, vzniknutý po 19.4.2010 bude v celosti uhradený a v ostatnom dlhu vzniesol námietku premlčania.

Splnomocnenec navrhovateľa k vyjadreniu odporcu doručenom súdu 25.11.2014, že závermi nesúhlasí, zmluva o úvere je absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka a bez ohľadu na povahu účastníkov má byť posudzovaná podľa ustanovení Obchodného zákonníka aj s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 6MCdo/4/2012 z 27.3.2013, najmä sa týkajúceho otázky posúdenie dĺžky premlčacej doby, ktorá je podľa Obchodného zákonníka 4-ročná a v podaní navrhovateľa je poukázané na § 387 a nasledujúce ustanovenia Obchodného zákonníka. Záverom je uvedené, že premlčanie nároku navrhovateľa vo veci účastníkov treba posudzovať podľa Obchodného zákonníka a taktiež započítavanie.

S právnym názorom odporca (za neho konajúci splnomocnenec) nesúhlasil. Trval na tom, že právny vzťah treba posudzovať podľa predpisov občianskoprávných pre spotrebiteľský charakter veci. Súdu strana odporcu dňa 22.7.2015 doručila písomné podanie, v ktorom odporca namietal aktívnu legitimáciu navrhovateľa vo veci vzhľadom na znenie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa odporcu ustanovenie ukladá banke, ten bol veriteľom odporcu povinnosť pred postúpením pohľadávky, patriacej banke na inú osobu ako banke, bez súhlasu dlžníka, zaslať dlžníkovi písomnú výzvu. Z listín, označených navrhovateľom a pripojených k návrhu je zrejmé, že výzva pred postúpením odporcovi nebola zaslaná. Z ustanovenia je vyvodené, že banka môže inému ako banke postúpiť iba pohľadávku, ktorej splatnosť už nastala. Splátky úveru, ktorých splatnosť nastala až po 21.12.2010 neboli spôsobilé pre postúpenie navrhovateľovi. K uvedenému sa poukazuje odporcom na uznesenie Krajského súdu v Prešove z 29.5.2014 sp. zn. 6Co/119/2013, podľa ktorého v tomto ustanovení zákona o bankách sú uvedené predpoklady zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, musia byť v čase postúpenia pohľadávky. Odporca považoval postúpenie pohľadávky bankou na navrhovateľa za neplatné a na strane navrhovateľa existuje nedostatok aktívnej vecnej legitimácie pre konanie.

Pred otvorením pojednávania 3.8.2015 vzal navrhovateľ návrh čiastočne späť. Čiastočné späťvzatie bolo súdu doručené spoločnosťou Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., tiež za spoločnosť podpísané a v spise sa nenachádzalo splnomocnenie na zastúpenie týmto splnomocnencom. Na odstránenie procesnej vady v zastúpení bol navrhovateľ vyzvaný súdom. Súdu bolo plnomocenstvo pre zástupcu navrhovateľa (splnomocnenca) doručené až 19.10.2015 a o čiastočnom späťvzati bolo rozhodné osobitným uznesením, ktoré zatiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Navrhovateľ v čiastočnom späťvzati návrhu navrhol zaviazat' odporcu platobným rozkazom zaplatiť 573,23-eur (19 splátok po 30,17-eur splatných od 20.3.2010 do 20.9.2011) a zaplatiť úrok z omeškania vždy 9% vždy do zaplataenia a vždy zo sumy 30,17-eur, úrok z omeškania od 21.3.2010, od 21.4.2010, od 21.5.2010, od 21.6.2010, od 21.7.2010, od 21.8.2010, od 21.9.2010, od 21.10.2010, od 21.11.2010, od 21.12.2010, od 21.1.2011, od 21.2.2011, od 21.3.2011, od 21.4.2011, od 21.5.2011, od 21.6.2011, od 21.7.2011, od 21.8.2011 a od 21.9.2011. O sumu 1843,21-eur, o časť návrhu, týkajúcu sa úroku 18,40% z 2593,59-eur od 22.12.2010 do zaplataenia, o časť úroku z omeškania vo výške 9% ročne z 2.020,36-eur od 22.10.2010 do zaplataenia s tým, že úrok z omeškania si bude uplatňovať od splatnosti jednotlivých nezaplataených splátok.

Navrhovateľ po čiastočnom späťvzati návrhu na návrhu trval v rozsahu uplatnenom v jeho podaní z 3.8.2015. On, ani jeho predchádzajúci splnomocnenec a ani súčasný na riadne predvolané pojednávania, nedostavili. Súhlasili vec prejednať a rozhodnúť bez ich účasti. S použitím ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p. súd vec prejednal a rozhodol bez ich účasti, prihliadnuc na doposiaľ vykonaného dôkazy.

Odporca navrhol návrh zamietnuť pre neunesenie dôkazné bremena navrhovateľa k jeho aktívnej legitimácii v konaní a priznať mu vo vyjadrení vyčíslené trovy právneho zastúpenia.

K nedostatku odporcom namietanej aktívnej legitimácie sa navrhovateľ vyjadril písomne v podaní zo dňa 25.8.2015. V podaní citoval ustanovenie § 1 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a ods. 8 ustanovenia, vyvodzujúc z nich, že tento zákon nijakým spôsobom neodkazuje na zákon o bankách v časti, ktorá by sa týkala rozhodnutia súdu. Pohľadom postúpenia pohľadávky citoval ustanovenie § 17 ods. 1 tohto zákona s tým, že pri postúpení sa postupuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, konkrétne podľa odkazu podľa § 524 OZ, tiež poukázal na časť dôvodovej správy k § 17 zákona o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, na prevzatie vohľadom ustanovenia o bežnú transpozíciu a úplnú zhodu s tabuľkou zhody smernice ES/EÚ- Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008. Citoval ustanovenie §1 zákona č. 483/2001 Z. z. zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov s poznámkou, že podľa ustanovenia zákona zákon upravuje niektoré,

nie všetky vzťahy upravené v zákone, tiež poukázal na dôvodovú správu k § 92 ods. 7, terajšiemu ods. 8 zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v ktorej sa uvádza, že sa upravujú v ustanovení ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Podľa názoru navrhovateľa danom vo vyjadrení účelom zákona o bankách, jeho štrnástej časti nazvanej „Bankové tajomstvo“ je úprava výnimiek z bankového tajomstva a ustanovenie nehovorí o podmienkach postúpenia platnosti postúpenia pohľadávok, hovorí iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Banka môže postúpiť pohľadávku aj na inú osobu ako je banka, na osobu, ktorá nie je viazaná bankovým tajomstvom. Ak by postúpila pohľadávku na inú osobu skôr, ako sú splnené stanovené podmienky, a zároveň by nemala na postúpenie súhlas, porušuje bankové tajomstva. Posledné spojil navrhovateľ s dôvodovou správou k ustanoveniu § 92 s tým, že ide o ďalšie prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. O tom, žeby tieto podmienky podmieňovali platnosť právneho úkonu niet v zákone ani v dôvodovej správe zmienky. Zákon o spotrebiteľských úveroch výlučne definuje možnosť postúpenia práva vyplývajúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu, pričom tento zákon zároveň definuje, že týmto zákonom sú dotknuté ustanovenia zákona o bankách, týmto zákonom nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov, navrhovateľ k tomu uviedol poznámku zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a zákon č. 186/2009 Z.z. o finančnom sprostredkovaní a finančnom poradenstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Záver je vo vyjadrení, že nie je správny postup aplikácie ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách na spotrebiteľský úver spôsobom, že aplikáciou ustanovenia sa bude určovať neplatnosť postúpenia pohľadávky. Odcitovaná je časť Nálezu Ústavného súdu SR z 28.4.2014 sp. zn. IV. ÚS 15/2014 s dôrazom navrhovateľom daným na výklad právnych úkonov a výklad právnych predpisov všeobecnými súdmi v súvislosti so zmluvnými právnymi vzťahmi ich účastníkov. Navrhovateľ odcitoval časť Nálezu Ústavného súdu SR z 1.4.201 sp. zn. 640/2014. Vo vyjadrení je odcitovaná časť Všeobecných obchodných podmienok bodu 18.14 Slovenskej sporiteľne a.s., podľa ktorého klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ak aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim súhlasom banky. Ďalej je uvedené, že Krajský súd v Prešove sa uvedeným vo svojom rozhodnutí vôbec nezaobrá a nezohľadňuje to, a preto sa navrhuje navrhovateľom, na rozhodnutie v súdnej veci účastníkov neprihliadať. Odvolávajúci sa stanovisko Národnej banky Slovenska k otázke nesplatených pohľadávok sa vo vyjadrení vyvodzuje, že rozhodnutie Krajského súdu v Prešove stanovisku NBS odporuje. Návrh navrhovateľa zohľadňuje trojročnú premčiaciu dobu, hoci podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR nevie navrhovateľ posúdiť, ako dospel NS SR k záveru o spätnom pôsobení právnej normy (súd poznamenáva, že ide o rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 sp. zn. 3MCdo 14/2014, zaslaný navrhovateľovi spolu s vyjadrením odporcu zo dňa 22.7.2015 a prípadná námietka premčania odpadá.

Pre námietku odporcu ohľadom vecnej legitímácie navrhovateľa v konaní zisťoval súd v prvom rade či je alebo nie je navrhovateľ v spore zaoberal sa súd v prvom rade účastníkov aktívne legitimovaným v konaní. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

K zisteniu, či je navrhovateľ vo veci aktívne legitimovaným účastníkom, teda či mu svedčia hmotnoprávne oprávnenia, súd vykonal dokazovanie Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX z 25.8.2006, Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/ z 21.12.2010 a tabuľkovou časťou k nej, Oznamením o postúpení pohľadávky z 28.12.2010, správou Slovenskej sporiteľne a.s. Bratislava zo 16.10.2015, výpisom z účtu odporcu, výsluchom odporcu a zistil tento skutkový stav veci:

Z písomnej Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX z 25.8.2006 (v skratke ďalej Zmluva o úvere) boli zistené, že jej účastníkom na strane veriteľa bola Slovenská sporiteľňa a.s. so sídlom v Bratislave (v skratke SLSP a.s.) a na strane dlžníka vystupoval odporca. Výsluchom odporcu bolo zistené, že odporca Zmluvu o úvere podpísal a obdržal čiastku 33.000,-Sk. Zmluva o úvere má podstatné náležitosti

vyžadované v ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, pretože je určené, že veriteľom je banka, dlžníkom odporca, v zmluve je záväzok veriteľa na požiadanie dlžníka poskytnúť finančné prostriedky aj záväzok dlžníka poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok. Podľa Zmluvy o úvere bolo dohodnuté jej stranami, že dlžník bude dlh platiť v splátkach s dohodnutým dňom splatnosti a konečná splatnosť úveru je dohodnutá dňom 20.9.2011. Tvrdenia o uvedenom neboli medzi účastníkmi sporné a súd si zhodné tvrdenia osvojil. Zmluva o úvere uzavretá medzi SLSP a.s. a odporcom je bezpochyby zmluvou spotrebiteľskou, čo tiež nebolo medzi účastníkmi sporné.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/Z. z 21.12.2010 a tabuľkovej časti k nej bolo zistené, že jej zmluvnými stranami bola na strane postupcu Slovenská sporiteľňa a.s., Tomášikova 48, Bratislava a na strane postupníka bol navrhovateľ. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávok významom Pohľadávka sa rozumela každá jednotlivá pohľadávka postupcu voči dlžníkovi, vrátane jej príslušenstva, uvedená a špecifikovaná v Prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, vo vzťahu k úverovej zmluve, z ktorej požadoval navrhovateľ po odporcovi splniť záväzok išlo o pohľadávku, vzniknutú z bankovej činnosti postupcu alebo v súvislosti s nimi zo zmlúv o úvere. Podľa tabuľkovej časti k zmluve o postúpení pohľadávok pod por. č. 176 bola poskytnutá odporcovi suma 1095,40- eur, uvedený je zostatok pohľadávky 3.007,16-eur, istina celkom a do splatnosti 2593,59-eur, postupujú sa úroky 413,57-eur, uvedený je počet dní omeškania 1492, riadny úrok 1492, sadzba 26,40, výška omeškanej splátky 1.508,50-eur.

Listom z 28.12.2010 číslo XXXX. oznamovala SLSP a.s. odporcovi, že postúpila pohľadávku čísla úverového účtu XXXXXXXXXX s názvom a dátumom uzatvorenia zmluvy: X. Z., nar. XX.X.XXXX vo výške 8.238,25-eur s príslušenstvom navrhovateľovi.

Na žiadosť súdu Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava správou zo 16.10.2015 oznámila, že z jej strany nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX z 25.8.2006, uzavretej medzi ňou a odporcom pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa. Podľa oznámenia konečná splatnosť úveru v tejto zmluve bola dohodnutá dňom 20.9.2011 a nebola predĺžovaná.

Z výpisu z účtu odporcu a jeho manželky, vedeného SLSP a.s. bolo zistené, že mu na účet bolo pripísaných 25.9.2006 33.000,-Sk (v prepočte 1095,40-eur). Odporca uhradil jednu splátku 30,17-eur, ostatné údaje až do roku 21.12.2010 sa týkajú úrokov, úrokov z omeškania a poplatkov za správu úveru.

Podľa výpovede odporcu úver platil zhruba 2 roky, splátky platil okolo 1.000,-Sk mesačne. Posledných 6 rokov nebýva na G. XXX v J., ale na adrese Q., Ul. Y. M. XXXX/XX. Poštové zásielky preberala po odsťahovaní sa z J. jeho matka a väčšinou mu zásielky odovzdávala. Odporca si nepamätal, či ho SLSP a.s. upozorňovala, že nemá platený úver. Platby na pôžičky ktoré mal mu odchádzali z účtu, u SLSP a.s. mal viacej úverov a SLSP a.s. mu viedla aj bežný účet. Po odsťahovaní sa z J. mu SLSP a.s. automaticky bežný účet zrušila. Výpisy z účtu ohľadom úveru mu chodili. Odporca uviedol, že si nepamätá, či banke oznamoval, že mení adresu. Dostal oznámenie o postúpení pohľadávky, od koho, či od súdu, SLSP a.s. alebo od navrhovateľa uviesť nevedel. Podľa výpovede odporcu v zmluve nič nedohodoval, došiel, Zmluvu o úvere podpísal a išiel preč.

Podľa § 34 Občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 524 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému ods. 2 s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk

so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Navrhovateľ sa v konaní po odporcovi domáhal splnenia záväzku, tvrdiac, že sa stal zo zmluvy o postúpení pohľadávky bankou novým veriteľom odporcu. V konaní bolo Zmluvou o úvere a Zmluvou o postúpení pohľadávky zistené, že pohľadávka vznikla zo zmluvy o úvere. Zmluva o úvere je v zmysle ustanovenia § 34 Občianskeho zákonníka dvojstranným právny úkonom, právny úkon je právnou skutočnosťou, s ktorou objektívne právo spája vznik, zmenu a zánik práv a povinností. Z ustanovení § 497 Obchodného zákonníka vyplýva, že u zmluvy o úvere ide o záväzkoprávny vzťah, ktorého podstatou je, že na základe platnej zmluvy veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Obe strany zmluvy o úvere majú tak práva voči sebe ako aj povinnosti. Záväzkový právny vzťah musia tvoriť najmenej dva subjekty. Jeden z nich je subjektom práva a druhý subjektom povinnosti. Pritom však subjekt práva (veriteľ) má spravidla nielen právo, ale zároveň aj povinnosť, a subjekt povinnosti (dlžník) má nielen povinnosť, ale súčasne aj právo. Zo zmluvy o úvere je dlžník povinný druhej strane - veriteľovi vrátiť poskytnuté finančné prostriedky a zaplatiť úrok. Navrhovateľ v konaní tvrdil, že sa stal na základe zmluvy o postúpení pohľadávky oprávneným požadovať po odporcovi mu niečo dať a že je oprávnený to požadovať, pretože je namiesto banky veriteľom odporcu.

V zmysle § 524 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka pohľadávku možno postúpiť písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) nastúpi do trvajúceho záväzku nový veriteľ (postupník) a na platnosť zmluvy sa nevyžaduje súhlas dlžníka, keďže zmena v osobe veriteľa sa netýka jeho oprávnení a povinností vyplývajúcich dlžníkovi z jeho záväzku, dlžník o postúpení pohľadávky ani nemusí vedieť, môže plniť veriteľovi, s ktorým uzavrel zmluvu a ten je povinný plnenie prijať.

Za rozhodné pri vyriešení otázky, či sa v zmysle uvedeného stal navrhovateľ veriteľom odporcu, súd považoval skutočnosť, že postupcom bola banka, ktorej zákon o bankách v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov ukladá povinnosť pred postúpením svojej pohľadávky niečo konať. Banke sa v ustanovení ukladá pred postúpením svojej pohľadávky vzniknutej z jej bankovej činnosti urobiť jednostranný právny úkon voči dlžníkovi pri jeho omeškaní. Z tabuľkovej časti k zmluve o postúpení pohľadávky je zrejmé, že sa odporca dostal do omeškania s platením peňažného dlhu podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože neplnil splátky dohodnuté v zmluve o úvere riadne a včas. Podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sú stanovené vo Všeobecných obchodných podmienkach SLSP a.s. v bode 7.6.1 ako prípady porušenia zmluvy, kedy banka je oprávnená ak klient nesplnil alebo porušil povinnosti dohodnuté v zmluve o úvere alebo vo VOP, tiež ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní alebo aj poplatkov vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú určí banka v oznámení o mimoriadnej splatnosti, banka je oprávnená vypovedať alebo od nej odstúpiť. Zo správy SLSP a.s. je zrejmé, že banka právo ukončiť svoj zmluvný vzťah ani jedným zo spôsobov, ktoré sama dala do VOP s odporcom nevyužila. Pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti by sa stal splatným celý úver a odporca by bol následne povinný banke splatiť úver dohodnutý v splátkach v bankou stanovenom termíne v celej výške. Písomná výzva banky na zaplatenie dlhu, resp. omeškaného peňažného záväzku,

ktorá by bola doručená odporcovi by bola aj dôkazom v konaní preukazujúcim v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytnutie dodatočnej lehoty na plnenie.

Pokiaľ sa týka povinnosti banky urobiť písomný právny úkon (výzvu) v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách voči odporcovi (dlžníkovi) je právnym úkonom v zmysle § 34 OZ určený prejavom vôle, zameraním tohto prejavu vôle, vznikom, zmenou alebo zánikom (zrušením) práv a povinností alebo smeruje k vyvolaniu iných právnych následkov, ktoré právne predpisy s takým prejavom vôle spájajú. Účelom právneho úkonu sa rozumie jeho hospodárske určenie, ktoré je, alebo nie je v súlade s účelom dovoleným zákonom. V zmysle § 1 zákona o bankách zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením ale aj podnikaním a zákon o bankách upravuje právo banky poskytovať úvery ako podnikateľovi. V záväzkovoprávnom vzťahu má práve banka ako veriteľ právo požadovať plnenie od dlžníka, jej právo je platnou právnou úpravou chránené a predpokladá sa aj u banky vôľa a úsilie urobiť všetko pre to, aby dlžník splnil to, na čo sa banke zaviazal.

Ak v konaní nebolo preukázané, že banka urobila zákonom predpísaný právny úkon, smerujúci k tomu, aby mohla postúpiť pohľadávku v súvislosti s omeškaním odporcu s plnením jeho záväzku, má súd za to, že nebol ani splnený v ustanovení § 92 ods. 8 zákona o bankách a v konaní preukázaný zákonný predpoklad na postúpenie pohľadávky bankou na navrhovateľa, ktorý bankou nie je a nemohlo dôjsť ani k platnému uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky medzi bankou a navrhovateľom dňa 21.12.2010 z dôvodu, že nedošlo k predpokladanému právnemu úkonu banky.

Súd posudzujúc ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách v časti týkajúcej sa písomnej výzvy banky podľa obsahu je podľa názoru súdu naviazané na čas plnenia. Časom plnenia je vymedzenie časového obdobia, v ktorom je dlžník povinný splniť svoj záväzok, na čas splatnosti alebo zročnosti inak aj dospelosti a súd má za to, že v ustanovení nejde iba o prelomenie bankového tajomstva, ale v súvislosti s možnosťou postúpenia pohľadávky bankou na subjekt, ktorý bankou nie je aj so splatnosťou pohľadávky banky.

Aj zmluva o postúpení pohľadávky je dvojstranný právny úkon, ktorým si banka a navrhovateľ mienili upraviť svoje vzájomné práva a povinnosti. Ako právny úkon banky a navrhovateľa zmluva odporuje účelu zákona o bankách, jeho hospodárskemu účelu, keď podľa § 5 písm. b) sa úverom, ktorý poskytuje banka rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na vlastný účet alebo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov v akejkoľvek forme vrátane faktoringu a forfajtingu, teda predpokladá sa minimálne návratnosť poskytnutých finančných prostriedkov bankou, podľa písm. i) bankovým obchodom je vznik, zmena alebo zánik záväzkových vzťahov medzi bankou a jej klientom a akékoľvek operácie súvisiace s bankovými činnosťami, ide tu aj o správu úveru, obchody banka vykonáva podľa § 27 s klientmi na zmluvnom základe a zmluva o postúpení pohľadávky je podľa § 39 Občianskeho zákonníka právnym úkonom neplatným a nedovoleným, z ktorého nemohol nadobudnúť navrhovateľ právo veriteľa domáhať sa po odporcovi ako dlžníkovi splnenia záväzku. Na strane navrhovateľa nie je daná aktívna legitímácia v konaní, právo mu nesvedčí, čo je dôvodom vedúcim súd k zamietnutiu návrhu.

Z neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohol nadobudnúť navrhovateľ žiadne práva ani odporca povinnosti. Bezpredmetným je preto zaoberať sa hodnotením dôkazov ako je oznámenie o postúpení pohľadávky, neprijateľnými podmienkami zmluvy o úvere alebo ďalšími časťami VOP, sadzovníkom či námietkou premlčania nároku navrhovateľa.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2, prvá veta O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

O trovách súd rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý zavinil zastavenie konania v sume 1 831,21 eur pre späťvzatie časti návrhu a vo zvyšku, kedy bol navrhovateľ neúspešný, súd uložil povinnosť nahradiť trovy konania odporcovi spočívajúce v trovách právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za 5 úkonov právnej služby: prevzatie zastúpenia (8.7.2014), vyjadrenie k návrhu (25.11.2014), vyjadrenia

zo dňa 22.7.2015 a zo dňa 7.10.2015 k podaniam navrhovateľa, účasť na pojednávaní dňa 21.10.2015, kde bola vec prejednaná, základnú sadzbu tarifnej odmeny v plnej výške a to vo výške 101,25 eur za každý z týchto úkonov, vypočítanej v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky. Súd ďalej priznal odmenu za 2 úkony právnej služby a to za účasť na pojednávaní dňa 25.3.2015 a 5.8.2015, kde odmenu priznal v súlade s § 13a ods. 4 druhá veta vyhlášky, v zmysle ktorého keďže uvedené pojednávania boli odročené bez prejednania veci, patrí odmena vo výške jednej štvrtiny základnej sadzby tarifnej odmeny, teda vo výške 25,31 € (1/4 zo sumy 101,25 €) za každý z takto priznaných úkonov. Súd ďalej priznal režijný paušál k úkonom vykonaným v r. 2014 - 2 x 8,04 €, v r. 2015 - 5 x 8,39 €. Súd ďalej priznal aj DPH v sadzbe 20 % z odmeny a náhrad v sume 737,88 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ktorým je Exekučný poriadok (zákon č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov)